

**MEMÒRIA DE LA INTERVENCIÓ ARQUEOLÒGICA ALS
CARRERS DE VALLDONZELLA, 48-62 I RONDA SANT
ANTONI, 66, DE BARCELONA (BARCELONÈS)**

Data de la intervenció: 10-31 DE GENER DE 2005

CODI MHCB: 240/04

JOSÉ MANUEL ESPEJO BLANCO

ÍNDEX

1. INTRODUCCIÓ. MOTIVACIONS DE LA INTERVENCIÓ I OBJECTIUS
  2. SITUACIÓ GEOGRÀFICA
  3. CONTEXT HISTÒRIC I INTERVENCIIONS ANTERIORS
  4. METODOLOGIA DE TREBALL
  5. TREBALLS REALITZATS. DESCRIPCIÓ I INTERPRETACIÓ
  6. CONCLUSIONS
  7. BIBLIOGRAFIA
  8. REPERTORI ESTRATIGRÀFIC
- ANNEXES
- DOCUMENTACIÓ PLANIMÈTRICA
  - DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

Memòria intervenció arqueològica al C/ Valldonzella, 48-62 i Rd. St. Antoni, 66.

FITXA TÈCNICA

NOM DE LA INTERVENCIÓ	C/ Valldonzella, 48-62 i Rd. St. Antoni, 66.
UBICACIÓ	Barri del Raval, Districte de Ciutat Vella Barcelona
COORDENADES UTM Fus31N amb Datum ED50 (UB/ITC)	X: 430108.72 Y: 4582077.75 Z: 16.84 m.s.n.m.
CONTEXT	Zona urbana
TIPUS D'INTERVENCIÓ	Preventiva terrestre
CLASSE D'ACTIVITAT	Control arqueològic
DATES D'INTERVENCIÓ	10 - 31 de gener de 2005
PROMOTOR	Fecsa- Endesa
EQUIP TÈCNIC	Direcció: José Manuel Espejo Blanco

1. INTRODUCCIÓ. MOTIVACIONS DE LA INTERVENCIÓ I OBJECTIUS

Aquesta memòria recull els resultats del control arqueològic preventiu (Codi MHCB: 240/04) efectuat sobre unes obres de canalització en rasa, de 140 m de longitud (número d'obra: 125601), realitzades per l'empresa **Espelsa** per a **Fecsa-Endesa**. La intervenció ha estat duta a terme al paviment dels carrers de Valldonzella, 48-62 i Ronda de Sant Antoni, del barri del Raval, al districte de Ciutat Vella (**Figures 1 i 2**), sota la supervisió del **Servei d'Arqueologia del Museu d'Història de la Ciutat, Institut de Cultura, Ajuntament de Barcelona**.

La direcció tècnica ha estat assumida per l'arqueòleg José Manuel Espejo Blanco, de l'empresa **ÀTICS, S.L., Gestió i Difusió del Patrimoni Històric i Arqueològic**, la qual ha facilitat tot el material necessari per a dur a terme la intervenció.

Les tasques arqueològiques, simultànies a les obres, s'iniciaren el dia 10 de gener de 2005 i finalitzaren el dia 21 del mateix mes.

El control arqueològic tenia com a objectiu detectar i documentar possibles estructures antigues que poguessin veure's afectades per les obres, ja que el lloc on aquestes es desenvolupaven es troba inclòs en una "Zona d'Interès Arqueològic", d'un destacat valor històric. En el cas concret que ens ocupa, es formularen diverses hipòtesis de treball prèvies a la investigació, les quals, molt breument, feien referència a la presència d'estructures de diferents èpoques a la zona afectada. Les més significatives són:

- En època romana, aquesta zona formava part de l'*ager* de la colònia de *Barcino*.
- Es troba en l'actual barri del Raval, antic eixample de la ciutat medieval.
- És al límit de la muralla medieval, a prop d'un dels baluards de la muralla.

2. SITUACIÓ GEOGRÀFICA

En un sentit ampli, la comarca del Barcelonès abarca el territori comprès entre la Mediterrània i la serralada Prelitoral —concretament, l'àrea ocupada per la zona muntanyosa de Collserola—, i delimitat a l'est pel riu Besós i a l'oest pel Llobregat. Des d'un punt de vista morfològic, s'aprecien, per tant, dues grans unitats geogràfiques: la serra i el pla. Sobre aquest últim, el més extens del litoral català (Pla de Barcelona), hi descansa la ciutat de Barcelona, oberta al mar i protegida pel nord pel Tibidabo, la muntanya més alta de Collserola (612 mts). La serra de Sant Mateu a Llevant i el massís del Garraf a Ponent determinen les vies fluvials del Besós i el Llobregat com els accessos naturals a la plana sobre la que la ciutat es dissemina, ocupant una extensió de 1.754.900 hectàrees.

Les òptimes condicions climàtiques —amb 16°C de mitjana, hiverns assolellats i estius suaus—, les particularitats estratègiques de la ciutat —l'emplaçament de Collserola al Nord (amb una orientació paral·lela a la línia de la costa, a uns 8 km de distància) i Montjuïc al sud, que alçant-se suaument sobre la plana, cau brusquement sobre el mar, proporcionant així una ferma defensa del seu litoral—, i la seva favorable situació en la confluència de dos grans eixos de comunicacions que travessen la Catalunya central en direcció nord-sud (el Llobregat i la línia Besós-Congost-Ter), han afavorit el seu desenvolupament al llarg de la història i la seva acostumada funció com a capital. Aquestes circumstàncies expliquen que, des dels seus orígens al petit turó del Tàber (15 mts), el nucli romà aviat expandís els seus límits per la plana, que només veu alterada la seva monòtona configuració al Nord amb les modestes elevacions de Monterols, el Putget, la Creueta, el Carmel, la Muntanya Pelada i el Turó de la Peira.

En línies generals, ens trobem davant d'un territori amb una geomorfologia que és, en bona part, el producte final de l'acumulació sedimentària provinent de les rieres, torrents i deltes dels rius propers, així com de sediments marins, ja que en els últims segles s'ha constatat que Barcelona ha guanyat terreny al mar. En

Memòria intervenció arqueològica al C/ Valldonzella, 48-62 i Rd. St. Antoni, 66.

aquesta plana, completament urbanitzada, hi destaquen tres zones clarament diferenciades: el nucli antic, que es correspon amb la ciutat romana primitiva sobre el Tàber i amb la muntanya de Montjuïc dominant-la des del sud; en segon lloc, els diversos ravals que s'originaren al voltant d'aquest nucli emmurallat (zona que ocupa l'objecte d'aquesta memòria) i que el segle XIX acabaran absorbits per la ciutat; i, per últim, l'Eixample, amb carrers en disposició quadriculada, format el segle XIX seguint el "Pla Cerdà" i superant definitivament les muralles medievals que encotillaven el creixement urbanístic de la ciutat.

3. CONTEXT HISTÒRIC I INTERVENCIONS ANTERIORS

El lloc on s'ha desenvolupat la intervenció arqueològica se situa, al barri del Raval, la trama actual del qual no quedà fixada de manera definitiva fins a principis del segle XIX, com a conseqüència d'haver estat sempre allunyat tant del centre institucional i administratiu —situat al voltant de l'ajuntament i de l'actual edifici de la Generalitat—, com del centre comercial i de negocis, proper al port. En època romana aquesta àrea quedava situada fora del recinte emmurallat però la fundació de l'església de Sant Pau del Camp l'any 914 comportà el sorgiment d'un nou barri o raval extramurs. Aquest fenomen no ha de ser considerat com un fet puntual, sinó com una transformació general que afectà tota la ciutat medieval de Barcelona, ja que des del segle IX i, sobretot, dels segles X al XII, anaren sortint petits nuclis poblacionals, fora de muralles, al voltant de centres d'ordre econòmic i religiós. El desenvolupament de ravals situats a l'exterior d'aquests murs propicià que la muralla romana (segle IV) quedés obsoleta a partir del segle XIII. Amb la determinació d'incorporar aquestes poblacions a la ciutat, més o menys properes a l'antiga *Barcino*, s'establí un pla urbanístic per a crear un nou perímetre de la muralla, la qual fou definitivament superada el segle XIX.

El Raval era en aquest moment un barri fabril i de residències populars, organitzat al voltant de tres grans eixos: el carrer Tallers, el carrer Hospital i el carrer Sant Pau; tots tres de tradició medieval, orientats des de mitjan segle XIV a les portes de la muralla medieval de Barcelona.

Això no obstant, durant els segles XV, XVI i XVII, el barri es presenta amb una fesomia en la que predominen les terres d'horta, petits horts amb pous a prop que acostumaven a ser propietat d'algun noble o institució religiosa i que s'arrendaven a camperols modestos. No serà fins al segle XVIII que, a conseqüència de l'augment demogràfic i el creixement econòmic, es comenci a

definir el seu traçat urbà actual, que s'acabarà concretant a finals d'aquesta centúria.

Ja s'ha indicat el fet que la intervenció es realitzava, principalment, per l'interès de documentar la possible localització de la muralla medieval de la ciutat, i el traçat d'uns dels seus bastions defensius.

Efectivament, com a conseqüència del mencionat augment de població, lent però constant, vinculat a moments d'expansió econòmica que es produeix entre els segles IX-XII, s'urbanitzà una part del territori que ocupava fora del recinte de les muralles romanes. Per tal de protegir aquests nous nuclis de població anomenats *vilanoves*, originats al voltant de centres d'ordre econòmic o religiós, es va començar a construir una nova línia defensiva a mitjans del segle XIV essent el primer tram el construït a la Rambla. No obstant, el permanent creixement de població va plantejar la necessitat d'una tercera línia de muralla que aniria des de la Plaça Catalunya fins a les Reials Drassanes, passant pel carrer de Pelai, Ronda de Sant Antoni i Sant Pau.

Centrant la nostra atenció en aquesta muralla medieval —amb totes les seves modificacions i baluards— se'n documenten alguns trams en algunes intervencions arqueològiques realitzades a la ciutat, properes a la zona tractada en aquesta intervenció, com són les efectuades a l'abril de 1994 (BACARIA, 1994), motivades per les obres de remodelació del tram del ferrocarril metropolità de Barcelona. Aquesta intervenció es va realitzar a la Plaça Universitat, enllaçant amb la Ronda Universitat i Ronda Sant Antoni, amb una prolongació als carrers de Pelai i dels Tallers. Aquests treballs van documentar un dels segments del sector nord-est de la muralla de la ciutat, d'època tardomedieval, i les restes d'un dels baluards de la tercera línia de muralla, el *baluard dels Tallers*, que es va construir el 1697, i enderrocat al segle XVIII amb la resta de la muralla.

Al any 2000 altra intervenció al carrer Pelai va posar al descobert un tram de la muralla datada a finals del segle XIV i inicis del XV, construïda durant l'època de Pere III el Cerimoniós. A més de la muralla, també es va documentar una estructura de planta circular, i que fou interpretada com la sisena torre de la fortificació entre el Portal de l'Àngel i el portal de Tallers (FÀBREGAS, 2000).

També al carrer Pelai, al febrer de 2002 (ARTIGUES, CABALLERO, 2002), es va posar al descobert un altre tram de la mateixa muralla, a més d'una altra torre circular, que es podria relacionar, segons els directors de la intervenció, amb una de les torres que guardaven l'entrada a la ciutat per la porta de Canaletes. Igualment aparegué el talús de la muralla.

En una intervenció realitzada una mica més lluny de la zona que ens ocupa, a la Plaça de Catalunya amb carrer Fontanella, duta a terme entre els mesos de gener i març de 2002 (SUAU, 2002), es van documentar dos trams de murs d'època medieval, com a part de les restes de fonamentació de dues torres associades al llenç de muralla aixecada a mitjans del segle XIV. Es va documentar també en aquesta intervenció les restes d'un tram de mur identificat com un dels baluards defensius bastit un cop acabada la Guerra dels Segadors (1652), davant del portal de l'Àngel (estructura de característiques similars al *baluard dels Tallers*). Així mateix amb les restes d'un altre element d'aparell constructiu similar a l'identificat com a baluard, però la ubicació no està reflectida a la documentació històrica.

Finalment, al mes d'abril del mateix any es realitza una actuació a la Ronda de Sant Pau. Aquesta possibilità la localització d'uns 16 mts de muralla del segle XIV i d'una torre adossada al seu talús. La seva excavació en extensió permeté documentar l'estructura intacta fins al nivell del sòl de circulació de mitjan segle XIX (SALES, 2002).

Memòria intervenció arqueològica al C/ Valldonzella, 48-62 i Rd. St. Antoni, 66.

Sense relació amb aquesta muralla, i també al 2002, és va produir una intervenció als veïns carrers del Lleó, Lluna i Tigre, amb l'aparició i documentació d'un mur de cronologia moderna (CALPENA, RAMOS, 2002).

4. METODOLOGIA DE TREBALL

Per a aconseguir els objectius marcats és necessari adoptar una metodologia sistemàtica i que se'ls adequi. En relació amb la metodologia de registre, la seqüència estratigràfica s'estableix amb el propòsit d'entendre la formació, delimitació, estructuració i ordre de deposició dels diferents estrats. De la mateixa manera, ajuda a interpretar els diversos processos sedimentaris i postdeposicionals que s'han anat produint al llarg del temps a la zona afectada. Sota aquestes premisses, s'ha establert un registre detallat dels diferents estrats que configuren la zona intervinguda utilitzant per a fer-ho el sistema d'"Unitats Estratigràfiques" (U.E.), que es pot seguir a E.C. HARRIS (1990) i A. CARANDINI (1997), sistema acceptat àmpliament i secundat a Catalunya des de fa tres dècades (TRÓCOLI, SOSPEDRA, 1992). Aquest mètode permet analitzar de forma individualitzada cadascuna de les incidències que afecten la seqüència estratigràfica. La caracterització de les diferents unitats estratigràfiques es detalla en una fitxa. Aquí s'hi registren tots els paràmetres que permeten la seva correcta identificació i descripció, així com també la seva relació física respecte a la resta de les unitats estratigràfiques del jaciment.

La identificació d'una U.E. s'estableix mantenint l'ordre estricte d'aparició durant el procés d'excavació i es duu a terme generalment utilitzant una clau de tres dígits, començant tota la seqüència numèrica per el número 100. En el nostre cas, hem decidit dividir en dos la rasa ininterrompuda de 140 m excavada pels obrers (una per a cada carrer en què estava situada), de manera que a cadascuna li hem atorgat una clau numèrica de tres dígits de forma correlativa (Rasa 100 i Rasa 200). A sota de cadascuna de les rases s'han diferenciat les distintes unitats estratigràfiques (UU.EE. 101, 102, 201, 202). Aquesta forma de procedir s'utilitza amb la finalitat d'evitar qualsevol alteració de la seqüència numèrica o algun tipus d'interferència en cas que, durant el procés, sorgeixi una estratigrafia complexa que obligui a acumular unitats estratigràfiques.

Quant al mètode d'intervenció immediata respecte als treballs que s'estaven realitzant, hem seguit el del control visual directe. La tasca d'excavació de les rases esmentades s'ha dut a terme seguint la metodologia habitual d'utilització del martell hidràulic per a aixecar el paviment de lloses i rajoles i la seva preparació de formigó; i, en segon lloc, l'ús del pic i la pala per a practicar el buidatge del reompliment de les rases fins a trobar la profunditat desitjada, uns 70 cm en aquest cas. L'arqueòleg director estigué present durant tot el període d'obertura de les rases, observant el sediment extret amb la finalitat de recuperar les restes de ceràmica, ós, metall, o de qualsevol altra naturalesa, que poguessin sortir. La documentació de la intervenció es completa amb les fitxes de les unitats estratigràfiques trobades; un registre gràfic, que inclou la documentació planimètrica; i una selecció fotogràfica de les evidències més representatives del desenvolupament de l'excavació. Malgrat tot, hem d'indicar que aquesta documentació gràfica és bastant reduïda, ja que, com es comenta a l'apartat 5 (Treballs realitzats. Descripció i Interpretació) els resultats assolits han estat escassos.

5. TREBALLS REALITZATS. DESCRIPCIÓ I INTERPRETACIÓ

L'obra de canalització en rasa per a estendre els cables elèctrics de dues línies de baixa tensió comprenia un tram total de 140 m, entre els números 48-62 del Carrer de Valldonzella (**Fotografia 1**) i 66 de la Ronda de Sant Antoni (**Fotografia 2**).

L'actuació arqueològica se centrà, per una banda, en el control visual de la realització dels diferents trams de rasa per part de l'empresa adjudicatària i, per altra banda, en l'excavació manual per part de la direcció tècnica quan les característiques del sediment extret així ho exigien.

Les obres s'iniciaren el dia 10 de gener i van concloure el 21 del mateix mes. A efectes pràctics, la direcció tècnica considerà oportú de dividir tot el tram de 140 m en dues rases diferenciades: la Rasa 100, que s'estenia pel carrer de Valldonzella; i la Rasa 200, des del moment en què aquesta s'introduïa a la Ronda de Sant Antoni. En ambdós casos les característiques eren molt semblants: rases d'uns 70 cm de profunditat, amb 60 cm d'amplada la del carrer Valldonzella i 40 cm d'amplada la del carrer Paloma, diferència justificada arran de la diferent constitució de l'enllosat que cobreix les calçades. Les rases s'estenien longitudinalment a la línia de les façanes actuals.

RASA 100

Tram que va des del nº 48 del carrer de Valldonzella fins al final del nº 62 (**Fotografies 3-4**), paral·lelament a la línia de façana, en direcció NE-SW. Té una longitud aproximada de 120 m i 70 cm de profunditat per 60-65 cm d'amplada. És va obrir entre el dies 10 i 19 de gener.

Degut a la intensa circulació de vehicles i persones en aquesta via, i per a intentar entorpir-lo el mínim possible, les rases es tancaven a mesura que al seu interior s'hi anaven col·locant les canalitzacions en les que posteriorment s'hi introduïrien els cables elèctrics (**Fotografia 5**). És per això que mai es mantenien més de 15-20 m, aproximadament, de rasa oberta al mateix temps.

L'estratigrafia constava d'un nivell de paviment (format per lloses quadrangulars de 40x40x5 cm fetes de ciment) més la preparació de formigó que la sustenta, de 20 cm de potència total (U.E. 101), i un reompliment de terra barrejada amb argiles i runa constructiva de 50 cm (U.E.102) (**Fotografia 6**). Aquest sediment, aportació d'estrats preexistents, forma part de l'ompliment habitual que s'utilitza en el farciment de rases realitzades per a la instal·lació de diferents xarxes subterrànies. Es tracta d'un sediment terrós de color vermellós fosc barrejat amb paquets irregulars d'argila vermellosa, a més d'elements actuals com escombraries i restes de runa constructiva. A la cota necessària per a introduir la canalització hi anaren apareixent una sèrie de serveis anteriors (gas, aigua, electricitat i clavegueram) tant en sentit longitudinal com perpendicular a la direcció de la rasa, amb la qual cosa la hipòtesis inicial relativa a l'existència d'estructures arqueològiques s'anava contrastant negativament en relació amb la cota esmentada de 70 cm.

RASA 200

S'estén des del punt en que la Rasa 100 gira en direcció N, ja en Ronda de Sant Antoni, fins al número 66 de la mateixa. (**Fotografia 7**). Té una longitud d'uns 20 m, 70 cm de profunditat i 40 cm d'amplada.

Presenta una pavimentació diferent de la anterior. En aquest cas es tracta d'un paviment format per rajoles panot (20x20x4) fabricades amb ciment i la preparació de formigó, amb 30 cm de potència en total (U.E. 201), i un reompliment de sauló, degut a la presència de serveis molt recents, de 40 cm

Memòria intervenció arqueològica al C/ Valldonzella, 48-62 i Rd. St. Antoni, 66.

(U.E. 202) **(Fotografia 8)**. Aquest estrat tampoc presenta material arqueològic. De la mateixa manera, es documentà la presència de nombrosos serveis anteriors (electricitat, aigua i semàfors) per la qual cosa les conclusions obtingudes per a la Rasa 100 són vàlides també en aquest cas.

6. CONCLUSIONS

Aquesta intervenció arqueològica, realitzada als trams dels carrers de Valldonzella, 48-62 i Ronda Sant Antoni, 66, del barri del Raval, tenia com a fites descobrir i documentar possibles restes arqueològiques conservades durant les obres que l'empresa FECSA-ENDESA tenia previst d'efectuar per a la realització de la canalització en rasa d'una línia d'electricitat de B.T. xarxa.

En aquest sentit, i com ja ha quedat reflectit implícitament a l'apartat anterior, hem de concloure que els resultats han estat negatius. D'una banda, un dels elements que més ha condicionat el volum nul de dades arqueològiques obtingues ha estat l'escassa profunditat a la que s'ha instal·lat la canalització (70 cm), que se suma als reduïts 40-60 cm d'amplada de què constaven les rases. Però a això se li ha d'afegir la presència abundant d'altres serveis (gas, aigua, electricitat, semàfors, clavegueram...), instal·lats amb anterioritat i que mantenien una cota similar a la requerida per a aquesta obra; i també el fet de tractar-se d'una excavació preventiva de caràcter molt localitzat i parcial. Tot això ha fet impossible documentar algun tipus de resta constructiva relacionada amb l'ocupació, romana, medieval o moderna, que sabem que en el passat es produí en aquest sector de Barcelona, i per tant només puguem afegir que els resultats d'aquesta intervenció difícilment poden aportar respostes als interrogants plantejats al voltant del poblament i l'urbanisme de la ciutat al llarg de la seva dilatada història.

7. BIBLIOGRAFIA

ARTIGUES CONESA, Pere Lluís; CABALLERO CRUELLS, Miquel (2002): *Memòria del seguiment arqueològic de la construcció d'un ascensor dels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya davant al C/ Pelai número 62 (Barcelona, Barcelonès)*, Arxiu del "Servei d'Arqueologia Urbana de la Ciutat de Barcelona", Barcelona, Memòria inèdita.

BACARIA, Albert (1994): *Informe-Memòria del seguiment arqueològic de la Plaça Universitat de Barcelona*. Arxiu del "Servei d'Arqueologia Urbana de la Ciutat de Barcelona", Barcelona, Informe inèdit.

CALPENA MARCOS, DARIA Y RAMOS RUIZ, JORDI (2002): *Memòria del seguiment arqueològic dels carrers Lleó, Lluna i Tigre (Ciutat Vella, Barcelona) per la instal·lació del sistema de recollida pneumàtica de residus (Codi: 152/02)*. Arxiu del "Servei d'Arqueologia Urbana de la Ciutat de Barcelona", Barcelona. Memòria inèdita.

CARANDINI, A. (1997): *Historias en la Tierra. Manual de excavación arqueológica*. Ed. Crítica, Barcelona.

FÀBREGAS I ESPADALER, Marta (2000): *Memòria de l'excavació arqueològica d'urgència al carrer Pelai (Barcelona)*, Arxiu del "Servei d'Arqueologia Urbana de la Ciutat de Barcelona", Barcelona, Memòria inèdita.

HARRIS, E. C. (1990): *Principios de estratigrafía arqueológica*, Ed. Crítica, Barcelona.

SALES CARBONELL, J. (2002): "Primers resultats de l'excavació d'un tram de muralla baix medieval de Barcelona localitzat a la Ronda de Sant Pau", a *II Congrés d'Arqueologia Medieval i Moderna de Catalunya*. Sant Cugat del Vallès.

SUAU, Laura (2002): *Memòria de la intervenció a la Plaça de Catalunya: C/ Fontanella (Barcelona)*. Arxiu del "Servei d'Arqueologia Urbana de la Ciutat de Barcelona", Barcelona, Informe inèdit.

TRÓCOLI, Isabel G. I SOSPEDRA, Rafel (Eds.) (1992): *Harris Matrix. Sistemes de registre en Arqueologia (2 vols.)*, Pagès Editors, Lleida.

8. REPERTORI ESTRATIGRÀFIC

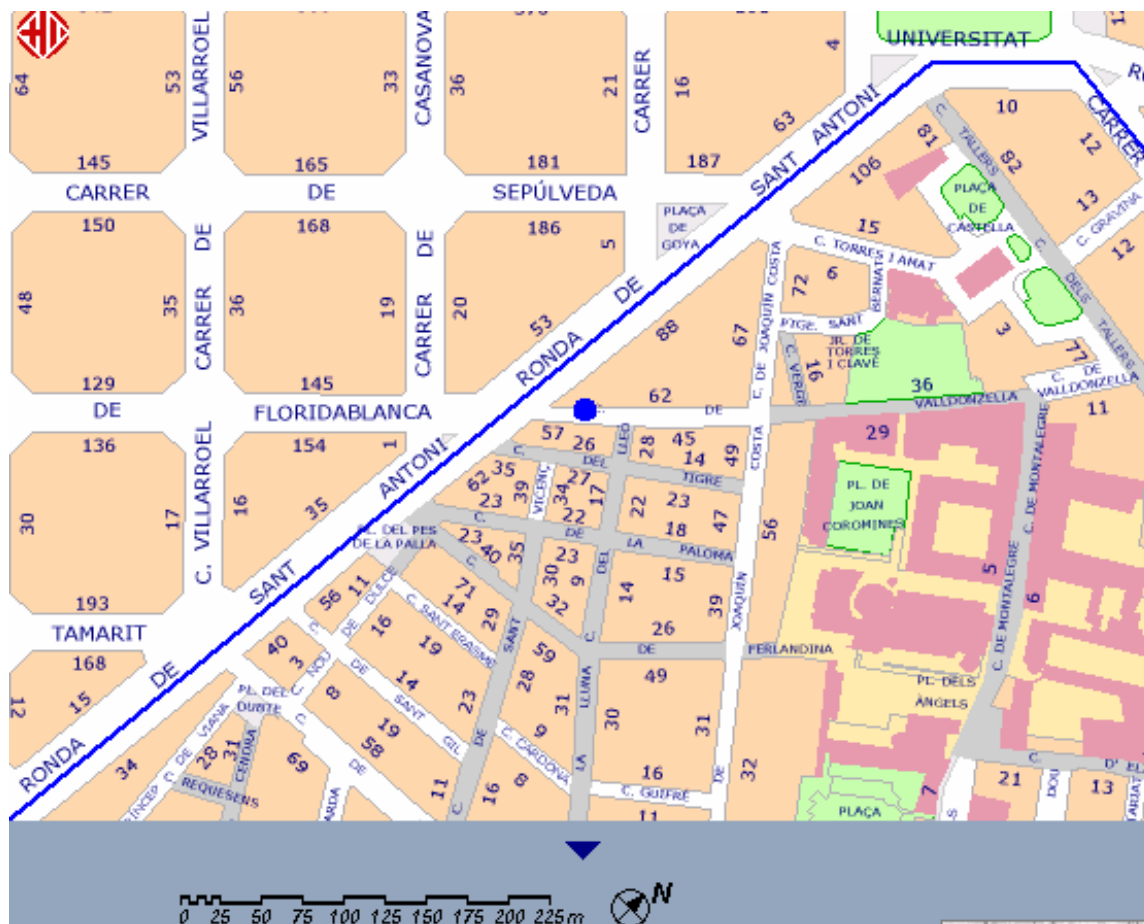
Fitxa d'Unitat Estratigràfica				UE : 101
Sector: Rasa 100		Fase:		Cronologia: Segle XX
DEFINICIÓ :	Paviment del carrer actual.			
DESCRIPCIÓ :	Superficial format per lloses quadrangulars de 40x40x5 cm fetes de ciment més la preparació de formigó que la sustenta, de 20 cm de potència total.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a	102	Es cobert per	
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica				UE : 102
Sector: Rasa 100		Fase:		Cronologia: Segle XX
DEFINICIÓ :	Rebliment modern de rases de serveis recents.			
DESCRIPCIÓ :	Terra de color vermellós fosc barrejat amb paquets irregulars d'argila també vermellosa, a més d'elements actuals (deixalles i restes de runa constructiva) de 50 cm de potència total.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a		Es cobert per	101
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

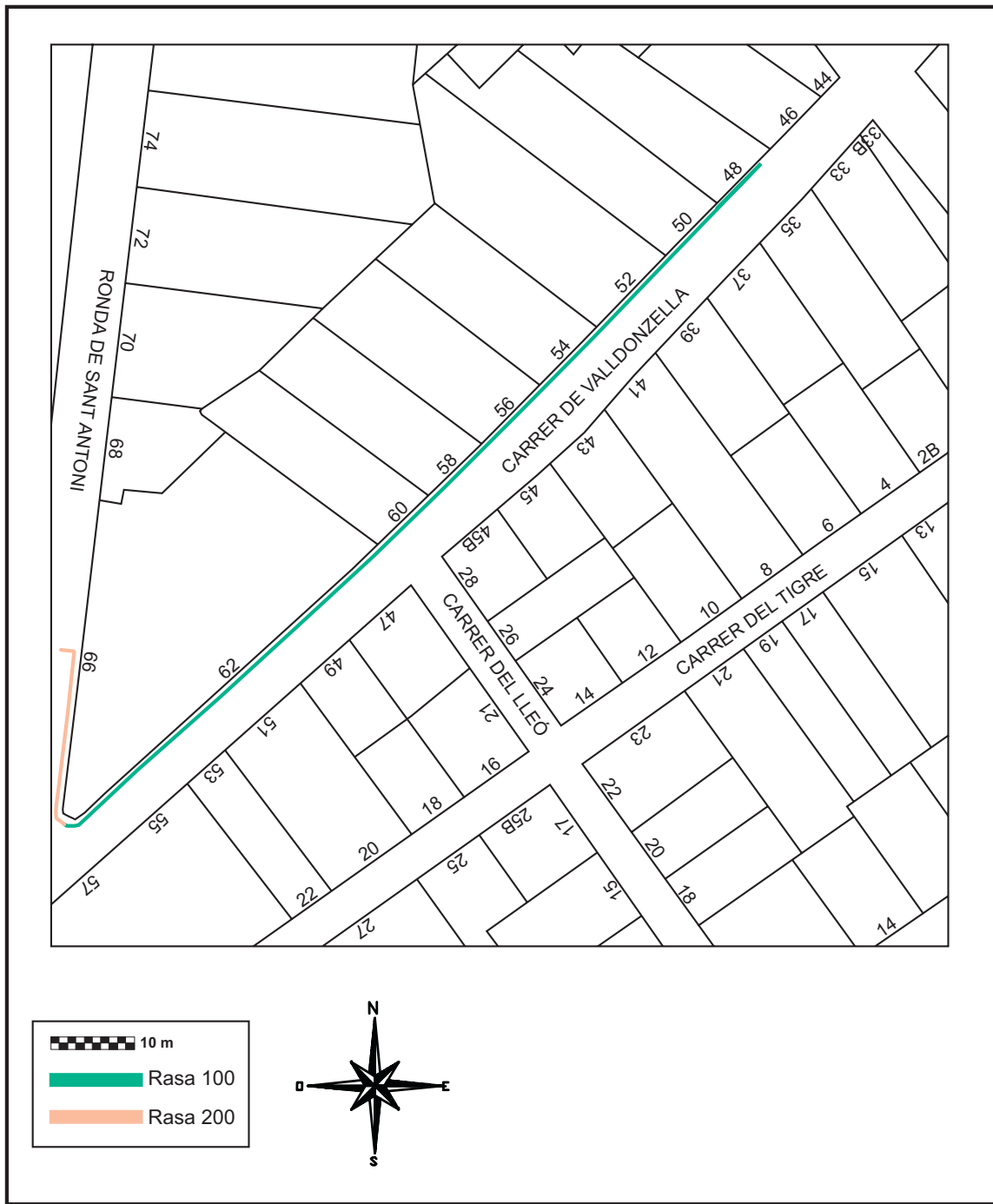
Fitxa d'Unitat Estratigràfica		UE : 201	
Sector: Rasa 200		Fase:	
		Cronologia: Segle XX	
DEFINICIÓ :	Paviment del carrer actual.		
DESCRIPCIÓ :	Superficial format per rajoles panot (20x20x4) fabricades amb ciment i la preparació de formigó que la sustenta, amb 30 cm de potència en total.		
MATERIAL DIRECTOR :			
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a
	Rebleix a		Es reblert per
	Cobreix a	202	Es cobert per
	Talla a		Tallat per
	Es recolza a		Se li recolza
	S'entrega a		Se li entrega

Fitxa d'Unitat Estratigràfica		UE : 202	
Sector: Rasa 200		Fase:	
		Cronologia: Segle XX	
DEFINICIÓ :	Rebliment modern de rases de serveis recents.		
DESCRIPCIÓ :	Sauló de color vermellós fosc barrejat amb elements actuals (deixalles, formigó i restes de runa constructiva) de 40 cm de potència total.		
MATERIAL DIRECTOR :			
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a
	Rebleix a		Es reblert per
	Cobreix a		Es cobert per
	Talla a		Tallat per
	Es recolza a		Se li recolza
	S'entrega a		Se li entrega

DOCUMENTACIÓ PLANIMÈTRICA

Figura 1: Plànol de situació del carrer de Vallonzella i Ronda de Sant Antoni.

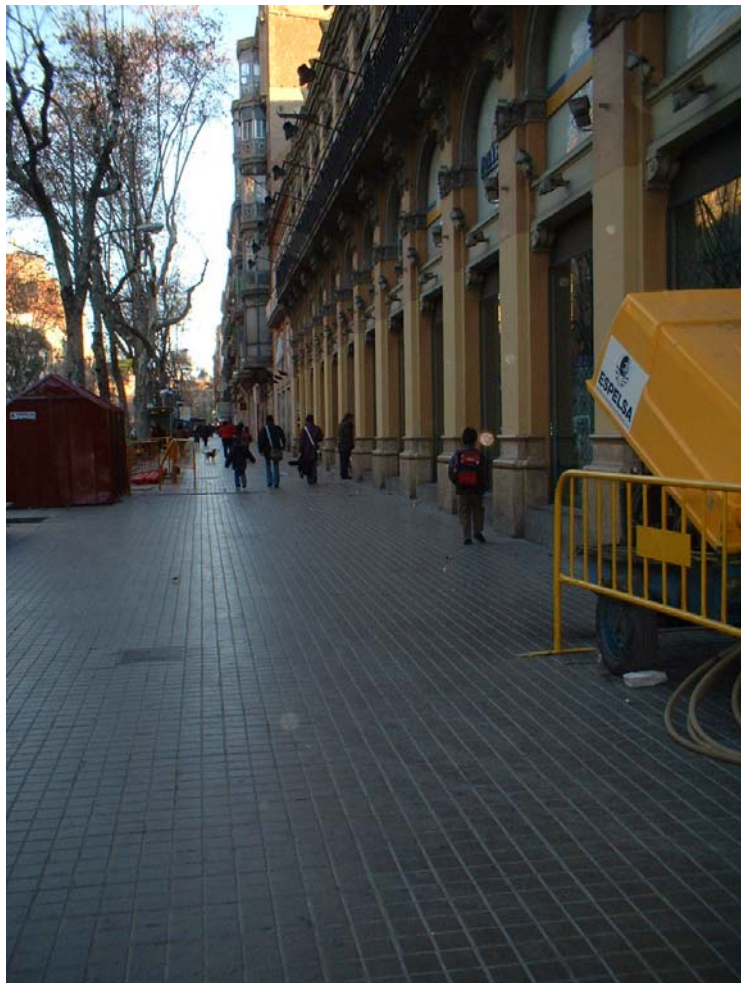

Figura 2: Situació de les Rases 100 i 200.

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

Fotografia 1: Vista general del carrer de Valldonzella.

Fotografia 2: Vista general de la Ronda de Sant Antoni.

Fotografia 3: Vista d'un tram de la Rasa 100, en carrer de Valldonzella.

Fotografia 4: Vista d'un altre tram de la Rasa 100, en carrer de Valldonzella.

Fotografia 5: Canalitzacions dels cables elèctrics.

Fotografia 6: Vista general de la Rasa 200, en Ronda de Sant Antoni.

Fotografia 7: Estratigrafia de la Rasa 200.